

VI. FISCAAL RECHT

Het dilemma van artikel 220bis van het wetboek van inkomstenbelasting: een nachtmerrie voor de belastingbetaler

André De Cort

De keuze tussen aangifte of niet-aangifte van roerende inkomsten is voor de belastingplichtige geen gemakkelijke zaak. Deze bijdrage wil een mathematisch-juridisch overzicht geven van de belangrijkste bepalingen en mechanismen die in deze materie maatgevend zijn.

Le dilemme de déclaration ou non-déclaration du revenu du capital est assez souvent une question problématique pour le contribuable. Cet article a pour objet de décrire d'une manière mathématique et juridique les mécanismes du régime fiscal afférent en Belgique.

Making a choice between declaration or non-declaration of capital yield is not always an easy task.

In this article the author tries to describe mathematically the juridical system in Belgian fiscal law.

INLEIDING (1)

1. Op zoek naar maatregelen om de economie aan te zwengelen, ontstond in de schoot van de regering de gedachte van de bevrijdende roerende voorheffing. De bedoeling was het kapitaal te stimuleren, door een belastingverlaging voor inkomsten uit kapitaal door te voeren. Waar men vroeger belast werd volgens het progressief tarief van de personenbelasting (onder andere geïnd door middel van voorafbetaalde roerende voorheffing), ondergaat men nu een forfaitaire taxatie met een correctie in de vorm van bijzondere heffingen. Dat resulteert - in rechte althans - in een belastingverlaging; in feite echter blijkt dat, ten gevolge van de massale niet-aangifte van roerende inkomsten (1bis) de maatregel van de bevrijdende roerende voorheffing neerkomt op een belastingverhoging van 5% (hogere aanslagvoet van de RV). Aldus is het bevrijdend maken van de roe-

(1) In deze tekst werd nog geen rekening gehouden met de belastingvermindering ingevoerd bij Wet van 1 augustus 1985, B.S., 6 augustus 1985. Deze vermindering beïnvloedt de weergegeven cijfers slechts minimaal: het globaal beeld blijft hetzelfde.

(1bis) VANHEESWIJCK, L., "De bevrijdende roerende voorheffing: theorie en praktijk van een fiscale stimulant", *Fiskofoon*, 1984, 126. Hij maakt gewag van 85 à 90%.

rende voorheffing een maatregel om de inkomsten van de staat te verhogen, veeleer dan een aanmoediging van de kapitaalcrachten om de economie meer armslag te geven. Indien geen maatregelen tegen kapitaalvlucht worden genomen, is er kans dat de liberatoire voorheffing het kapitaal zal verjagen, eerder dan het aan te trekken.

Deze fiskale stimulans grijpt terug naar het systeem van de cedulaire belastingen, zoals dat bestond vóór de hervormingen van 1962. De deglobalisatie, waarin de aard van het inkomen belangrijker was dan de hoeveelheid totaal inkomen, wordt nu echter niet volledig doorgevoerd in die zin dat een globale belasting niet uitgesloten is, zoals blijkt uit artikel 93, § 1, lid 1 evenals 220bis, derde lid van het W.I.B. (2).

2. De keuze tussen aangifte en niet-aangifte van roerende inkomsten is helemaal niet gemakkelijk. Bovendien blijkt uit de antwoorden van de minister van financiën op enkele parlementaire vragen van senator de Clippele, hoe belangrijk het voor de belastingplichtige is om zelf - op een min of meer eenvoudige wijze - te kunnen nagaan of hij er al dan niet voordeel bij heeft zijn roerende inkomsten aan te geven, en zo ja in welke mate (3). De belastingbetaler zal dit zelf moeten berekenen, vermits de minister ter zake klaar en duidelijk heeft gezegd dat de administratie al haar kennis en apparatuur niet zal gebruiken om de voordeligste regeling voor de belastingplichtige uit te zoeken. Zij zal zich beperken tot het berekenen van de voordeligste aanslag zoals bepaald in artikel 93 W.I.B., en dit met betrekking tot alle aangegeven inkomsten.

Het vinden van de meest voordelige manier van aangifte, zal zelfs voor de meer begaafde belastingbetaler geen koud kunstje zijn, en dit om twee redenen. Naast de keuze tussen niet-aangifte en volledige aangifte, is er ook nog de mogelijkheid van gedeeltelijke aangifte, wat tal van verhoudingen aangifte - niet-aangifte met zich brengt. Vervolgens moet de belastingplichtige niet alleen rekening houden met de rijksbelastingen, maar mag hij ook de gemeentelijke opcentiemen niet uit het oog verliezen. Dit verantwoordt dan meteen het opzet van dit werk.

§ 1. ALGEMEEN

1. Inleiding

3. Gezien de diversiteit van de roerende inkomsten, zal deze studie zich beperken tot één van de belangrijkste categorieën ervan, met name de inkomsten uit aandelen. Binnen de groep van dividenden onderscheidt

(2) VANHEESWIJCK, L., *o.c.*, 126.

(3) *Parl. Vr. en Antw.*, Senaat, 1983-84, 10 juli 1984, 1567, (Vr. nr. 264 de Clippele); *Parl. Vr. en Antw.*, Senaat, 1984-85, 9 oktober 1984, 10 en 11 (Vr. nr. 343 en 344 de Clippele).

men diegene uitgekeerd door vennootschappen die aan de Belgische vennootschapsbelasting zijn onderworpen ("Belgische dividenden"), en dividenden uitgekeerd door andere vennootschappen ("buitenlandse dividenden"). De oorzaak van dit onderscheid is de wijze waarop rekening gehouden wordt met de vennootschapsbelasting die reeds op de winst werd geheven: bij Belgische aandelen wordt een belastingkrediet (BK) opgenomen in de belastbare grondslag en naderhand verrekend met de verschuldigde belasting, terwijl er voor de buitenlandse aandelen enkel een verrekening is van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (FBB). De buitenlandse dividenden zullen in de verdere uiteenzetting niet meer aan bod komen, daar de structuur gelijklopend is, en enkel het cijfermateriaal moet aangepast worden.

2. *Uitgangspunt*

4. In het vorig nummer werd de aandacht gevestigd op het belastingkrediet, dat dient om te vermijden dat de vennootschapswinst volledig zou wegbelast worden vooraleer zij de geldschieters van de onderneming bereikt. Dat belastingkrediet wordt opgenomen in de belastbare grondslag, zodat een uitgekeerd dividend ten bedrage van 100, dan 140,875 uitmaakt (100 bruto dividend = 75 netto dividend + 25 roerende voorheffing; BK is 54,5% van het netto dividend zijnde 40,875).

Aangezien slechts volledige franken in aanmerking genomen worden voor de belastbare grondslag, en tot 750.000 slechts veelvoud van 500, kan een omrekening van de zojuist gegeven cijfers naar belastbaar inkomen, het verdere cijferwerk slechts vereenvoudigen. Daartoe moet volgende vergelijking worden uitgewerkt: $100 = A + \frac{1}{3} A + 0,545 A$, waarbij A staat voor netto dividend ($\frac{1}{3} A$ is de RV; $0,545 A$ is het BK). Een belastbaar roerend inkomen uit aandelen ten bedrage van 100, is dus samengesteld uit 53,23868678 netto dividend, 29,0150843 belastingkrediet en 17,74622893 roerende voorheffing.

3. *Probleemschets*

5. Alvorens rekenkundig na te gaan welk van beide "systemen" het voordeligste is, de liberatoire roerende voorheffing of de personenbelasting, moet duidelijk omschreven worden wat men nu juist vergelijkt. Het betreft immers niet louter een uitwerking van de vergelijking van artikel 93 § 1, eerste lid W.I.B., vermits die bestemd is voor de gevallen waarin de roerende inkomsten effectief werden aangegeven. Hier daarentegen wordt gepoogd na te gaan of men er voordeel bij heeft dividenden aan te geven; het betreft een vergelijking door de belastingplichtige vóór aangifte, zodat artikel 93 § 1, lid 1 W.I.B. niet van toepassing is.

Aldus worden tegenover elkaar afgewogen de personenbelasting op het totale belastbare inkomen verminderd met het verrekenbaar BK (systeem

personenbelasting, PB), en de belasting bekomen door optelling van de bevrijdende roerende voorheffing en de personenbelasting op het ander belastbaar inkomen (systeem bevrijdende roerende voorheffing, RV). Onder "ander belastbaar inkomen" wordt verstaan het totale belastbaar inkomen verminderd met het roerend inkomen. Dat laatste wordt weergegeven met de term "roerende inkomsten", ook nog "dividenden", en bevat enkel inkomsten uit Belgische aandelen.

6. Daar het de belastingplichtige toegestaan is z'n dividenden deels aan te geven, dus zolang hij er voordeel bij heeft, zal het er voor hem op aankomen de marginale belastingdruk van beide systemen (RV en PB) te kennen (4). Op basis van die gegevens, zal men zijn dividenden aangeven zolang de marginale druk van het RV systeem hoger is dan die van het PB-systeem, en slechts in die mate.

De gedeeltelijke aangifte zal interessant blijken vermits de liberatoire roerende voorheffing constant 25% bedraagt (uitgezonderd de bijzondere heffingen), terwijl de personenbelasting een marginaal progressief tarief kent gaande van 24,1% tot 72%. Er moet echter op gewezen worden dat het er niet louter op aan komt uit te zoeken op welk punt de personenbelasting (verminderd met het BK) 25% bedraagt, aangezien men steeds rekening moet houden met de gemeentelijke opcentiemen (artikel 352 W.I.B.) die uitdrukkelijk van toepassing zijn verklaard door de minister op de aangegeven roerende inkomsten (5).

7. Artikel 93§1 W.I.B. geeft de indruk dat de aangifte voor de belastingplichtige nooit nadelig zal uitvallen, vermits de roerende inkomsten afzonderlijk belast worden aan een volledig verrekenbaar tarief (BK en RV) wanneer de personenbelasting tot een hogere belasting aanleiding zou geven. Wat de personenbelasting *stricto sensu* betreft (als belasting van de centrale overheid), is dit juist, maar in het ruimer kader van de inkomstenbelasting blijkt dat de aangifte een verhoging van de opcentiemen met zich brengt (6).

4. Verrekenen en terugtrekken van RV en BK

8. Wanneer nu blijkt dat de personenbelasting voordeliger is dan de liberatoire roerende voorheffing, en men besloten heeft zijn dividenden (zij het gedeeltelijk) aan te geven, dan zal men op één of andere manier trachten de teveel betaalde roerende voorheffing te recupereren. Dit geschiedt door verrekening van het overschot aan roerende voorheffing met de belasting

(4) De tariefschaal van de personenbelasting zal op basis daarvan onderverdeeld worden in 21 verschillende reeksen (infra, nummer 11).

(5) *Parl. Vr. en Antw.*, Senaat, 1983-84, 10 juli 1984, 1567 (Vr. nr. 264 de Clippele).

(6) *Supra*, nummer 6.

(inclusief opcentiemen) die moet betaald worden voor de andere inkomsten. Wat dan nog rest, wordt teruggegeven als het tenminste 100 frank bedraagt (7).

Het belastingkrediet daarentegen wordt enkel verrekend met het evenredig aandeel van de dividenden in de personenbelasting; van teruggave is hier geen sprake. Indien het verrekenbaar BK groter is dan het tarief van de belasting, valt het restant gewoon weg (8).

5. Aftrekbare intresten

9. Wanneer de belastingplichtige aftrekbare intresten, of innings- of bewaringskosten, heeft (9), mag hij de aangiftegrens die bekomen wordt onder wat hierna het gewone stelsel wordt genoemd, ten bedrage daarvan overschrijden door een nog groter bedrag aan dividenden aan te geven, dan het reeds bekomen bedrag. Van deze laatste dividenden zal hij dan de reeds betaalde roerende voorheffing recupereren (10).

§2. HET GEWONE STELSEL

A. Inleiding

10. Voorlopig wordt geen rekening gehouden met aftrekken ten gevolge van kinderlast, en met bijzondere heffingen voor netto roerende inkomsten boven 1.110.000, vandaar de benaming "gewoon stelsel".

De twee voornoemde elementen zullen elk in een afzonderlijk hoofdstuk behandeld worden.

11. Zoals reeds werd vermeld in voetnoot 4, kan de tariefschaal van de personenbelasting verdeeld worden in 21 reeksen naargelang de marginale belastingdruk. Ze worden hier opgesomd, omdat er verder veelvuldig zal naar verwezen worden (11).

Reeks 1:	belastbaar inkomen van	0 tot	99.999
2		100.000 tot	152.000
3		152.000 tot	204.000
4		204.000 tot	224.000
5		224.000 tot	236.500
6		236.500 tot	248.500
7		248.500 tot	281.000

(7) Artikel 211§2 W.I.B.

(8) Over de mate van verrekenbaarheid van het belastingkrediet: infra, nummers 21 e.v.

(9) In de zin van artikel 71§1, 2° resp. 1° W.I.B.

(10) Voor de modaliteiten: supra, nummer 8 eerste alinea.

(11) De inkomens van 99.000 tot 100.000 maken nog een afzonderlijke reeks uit (noem ze 1bis), met een marginale aanslagvoet van 30.000%. Bespreking: infra, voetnoot 18.

8	281.000	tot	291.500
9	291.500	tot	328.000
10	328.000	tot	364.500
11	364.500	tot	400.000
12	400.000	tot	500.000
13	500.000	tot	692.000
14	692.000	tot	750.000
15	750.000	tot	1.000.000
16	1.000.000	tot	1.500.000
17	1.500.000	tot	2.000.000
18	2.000.000	tot	3.000.000
19	3.000.000	tot	4.000.000
20	4.000.000	tot	14.194.445
21			14.194.445 en meer.

12. In dit hoofdstuk over het gewone stelsel, evenals in het volgende betreffende de gezinslast, wordt telkens een onderscheid gemaakt tussen fiscaal alleenstaanden enerzijds, en gehuwden anderzijds. Dit is het gevolg van de belastingverminderingen toegestaan aan gehuwden in artikel 80 van het wetboek, wat in bepaalde gevallen een andere marginale aanslagvoet doet ontstaan. Vandaar de afzonderlijke bespreking.

B. Alleenstaanden

1. Inleiding

13. In de hiernavolgende tabel onderscheiden we drie hoofdkolommen die in volgorde de cijfers weergeven voor de personenbelasting (PB = belasting- BK, met dien verstande dat de personenbelasting nooit negatief kan zijn; als BK groter is dan belasting, dan is de personenbelasting gelijk aan nul (12)), de bevrijdende roerende voorheffing (RV) en het verschil tussen beide (RV-PB).

De eerste kolom heeft twee onderverdelingen met respectievelijk de marginale belastingdruk en het verrekenbaar BK. De derde kolom drukt het voordeel (+) of het nadeel (-) uit van de personenbelasting; positieve cijfers betreffen aldus roerende voorheffing die verrekend en desnoods teruggetrokken kan worden, terwijl negatieve cijfers staan voor bij te betalen belasting indien men dividenden in die reeks heeft aangegeven.

(12) Supra, nummer 8 in fine. Het betreft reeksen 1 tot en met 5 (tabel 1.1).

2. Tabel

14. Tabel 1.1 : gewoon stelsel, alleenstaanden, volledig verrekenbaar BK.

	PB belasting	belastingkrediet	RV	RV-PB
1	0	29,0150843	17,74622893	+ 17,74622893
2	24,1			+ 17,74622893
3	24,5			+ 17,74622893
4	26,9			+ 17,74622893
5	26			+ 17,74622893
6	30			+ 16,75131323
7	34,75			+ 12,01131323
8	37			+ 9,76131323
9	38,4			+ 8,36131323
10	40,3			+ 6,46131323
11	40,8			+ 5,96131323
12	41,5			+ 5,26131323
13	45,8			+ 0,96131323
14	45,9			+ 0,86131323
15	47,5			- 0,73868677
16	52,5			- 5,73868677
17	57,5			- 10,73868677
18	63			- 16,23868677
19	69			- 22,23868677
20	72			- 25,23868677
21	67,5	29,0150843	17,74622893	- 20,73868677

3. Opmerkingen

15. Tabel 1.1 geeft de resultaten weer per 100 belastbaar inkomen. Ten gevolge van de structuur van de belastingschaal voor inkomens tot 750.000, mogen reeksen 2 tot en met 14 slechts gebruikt worden voor roerende en andere belastbare inkomens die een veelvoud zijn van 500. Vanaf reeks 15 (en ook voor reeks 1) geldt die beperking niet.

De decimalen mogen slechts na volledige berekening worden weggelaten ; indien ze echter groter zijn dan of gelijk aan 5, wordt 1 frank bijgeteld.

4. Voorbeelden

16. Ter illustratie volgend voorbeeld, waarbij zal worden nagegaan wat het gevolg zou zijn van volledige aangifte van de dividenden. Eerst wordt tabel 1.1 gehanteerd, en vervolgens wordt dit resultaat gecontroleerd.

ander belastbaar inkomen = 420.000

belastbaar roerend inkomen = 180.000

a. tabel 1.1 reeks 12: $800 \times 5,26131323 =$

13: $1000 \times 0,96131323 =$

4209,050584

+ 961,31323

5170,363814

b. PB: belasting op het totaal inkomen	=	183.741
belastingkrediet op 180.000	= -	52.227,15174
		<hr/>
verschil	=	131.513,84826
RV belasting op het ander inomen	=	104.741
liberatoire RV	= +	31.943,21207
		<hr/>
totaal	=	136.684,21207
RV - PB	=	5.170,36381

5. Bespreking

17. Bij een eerste blik op de tabel, valt dadelijk op dat deze in drie categorieën kan onderverdeeld worden: de eerste omvat reeksen 1 tot en met 5, de volgende groepeerde reeksen 6 tot en met 14, en de laatste de overblijvende zeven reeksen. Deze onderverdeling geschiedt op basis van de derde kolom waaruit blijkt dat er voor de eerste categorie een volledige verrekening of teruggave is van de roerende voorheffing (belasting PB wordt volledig vereffend door verrekening van het BK); indien men z'n dividenden niet had aangegeven, was de roerende voorheffing verloren geweest. De belasting voortvloeiend uit de opcentiemen zal bij aangifte echter hoger liggen dan bij niet-aangifte, zodat in concreto zal moeten nagegaan worden óf en in welke mate het voordeel van de personenbelasting (verrekenbare RV) opweegt tegen de bijkomende belasting ten gevolge van de opcentiemen (13).

De tweede categorie (reeksen 6 tot en met 14) verschilt hierin van de eerste dat de roerende voorheffing reeds deels gebruikt is voor verrekening met de personenbelasting die betrekking heeft op de dividenden, daar het BK niet toereikend was. Voorts zal ook hier rekening gehouden worden met de invloed van de bijkomende opcentiemen.

De resultaten van de laatste categorie spreken voor zich: het is de belastingplichtige geraden geen dividenden binnen die reeksen aan te geven. Een aangifte heeft immers niet alleen bijkomende opcentiemen voor gevolg, die niet meer verrekend kunnen worden met de roerende voorheffing en dus netto dienen bijbetaald, maar bovendien leidt ze tot een supplementaire personenbelasting voor die aangegeven roerende inkomsten.

18. Uit de tabel blijkt dat er geen punt bestaat waarop de personenbelasting en de bevrijdende roerende voorheffing een gelijke marginale aanslagvoet hebben; er is dus geen "break-even point". Daarvoor is immers een marginale aanslagvoet van 17,74622893% vereist (RV); welnu reeks 14 heeft een marginale aanslagvoet, na aftrek van het BK, van 16,8849157%, en reeks 15 een van 18,4849157%. Aangifte is dus voor-

(13) *Infra*, nummer 20.

delig tot en met reeks 14, onder voorbehoud van wat verder (14) over de bijkomende belasting ten gevolge van opcentiemen zal gezegd worden.

19. De toepassingsregel bij de tariefschaal van de personenbelasting voor inkomens tot 750.000, beperkt de bruikbaarheid van reeksen 2 tot en met 14 van tabel 1.1, zoals reeds gezegd (15). Enkel veelvoud van 500 komen in aanmerking. Men heeft er echter voordeel bij het overschot -dat geen veelvoud van 500 vormt- ook aan te geven, vermits het geen aanleiding geeft tot bijkomende belasting, maar wel het verrekenbaar BK en de recupereerbare RV verhoogt.

20. Een bijkomende aangifte van roerende inkomsten heeft een verhoging tot gevolg van de belasting bepaald door opcentiemen. Het voordeel ten gevolge van de supplementaire aangifte, namelijk de recuperatie of verrekening van de roerende voorheffing, moet afgewogen worden tegen deze bijkomende taxatie; van zodra die teruggetrokken voorheffing volledig opgeslorpt wordt door de supplementaire opcentiemenbelasting, moet geen verdere aangifte worden gedaan.

Een voorbeeld zal dat verduidelijken: in reeks 13 zal een bijkomende aangifte voordelig zijn, zolang de opcentiemen niet hoger zijn dan 0,02098937183, zijnde het resultaat van de deling van het resultaat in de derde kolom door de marginale belastingvoet (16). Indien ze meer bedragen, zal de gerecupereerde roerende voorheffing per bijkomend dividend, niet volstaan om de opcentiemenbelasting te voldoen.

6. *Verrekenbaarheid van het BK*

21. Tot hier toe werd steeds verondersteld dat het belastingkrediet volledig verrekenbaar was; dat dit niet altijd het geval is, mag blijken uit artikel 197 §1 ten tweede van het W.I.B. Dit artikel vereist voor een volledige verrekenbaarheid dat er voldoende roerende inkomsten aanwezig zijn in het geheel van de belastbare inkomsten. Wanneer het aandeel van de roerende inkomsten niet voldoende is, zal het BK slechts kunnen dienen voor het deel van de belastingen dat betrekking heeft op die roerende inkomsten. Tabel 1.1 zal dan niet langer bruikbaar zijn. Vooreerst zal dus

(14) *Infra*, nummer 20.

(15) *Supra*, nummer 15.

(16) Voor een bijkomend belastbaar roerend inkomen van 500 wordt 4,80656615 gedeeld door 229.

moeten nagegaan worden, indien mogelijk, in welke gevallen het BK wél volledig verrekenbaar is, zodat tabel 1.1 van toepassing is (17) (18). Vervolgens dient een oplossing gezocht voor de gevallen waarin het BK niet volledig verrekenbaar is.

22. Het blijkt wel degelijk mogelijk te zijn een grens vast te stellen boven dewelke het BK steeds volledig verrekenbaar is, welke ook de verhouding weze tussen roerend inkomen en ander inkomen. Op het punt dat gezocht wordt, moet het belastingkrediet gelijk zijn aan (of kleiner dan) de belasting die evenredig betrekking heeft op het roerend inkomen.

Dit geeft volgende formule :

$$\text{BK} \times \text{dividend} \leq \frac{\text{dividend}}{\text{ander} + \text{dividend}} \times (\text{PB ander} + \text{PB dividend})$$

waarbij $\frac{\text{dividend}}{\text{ander} + \text{dividend}}$ het aandeel van het dividend in het totale inko-

men weergeeft. Als dat vermenigvuldigd wordt met de totale belasting, verkrijgt men de belasting die betrekking heeft op het roerend inkomen.

Na herleiding :

$$\text{totaal inkomen} \times \text{BK} \times \text{dividend} \leq \text{dividend} \times \text{totale PB}$$

De oplossing van deze vergelijking bevat alle inkomens met een aanslagvoet van minstens 29,0150843% ; het gaat hier om inkomens van 543.000 frank of meer. Het belastingkrediet zal bij deze inkomens altijd volledig verrekenbaar zijn, ongeacht het aandeel van de dividenden in het totaal inkomen. Natuurlijk zal dat ook het geval zijn voor inkomens die enkel uit roerende inkomsten bestaan, hoe groot deze ook wezen.

23. Wanneer het BK niet volledig verrekenbaar is, zal het van geval tot geval afhangen in welke mate het verrekenbaar is, en wat het voordeel of het nadeel van aangifte in de personenbelasting zal zijn. Een algemeen systeem van berekening kan wel worden opgesteld, evenals een tabel die

(17) Voor totale inkomens die 99.999 niet te boven gaan, speelt de verrekenbaarheid van het BK geen rol ; er moet geen belasting worden betaald, en de RV zal volledig worden teruggetrokken.

(18) Wat de belastingplichtigen met een totaal inkomen van 100.000 betreft (reeks 1bis), dient gezegd dat zij er goed aan doen die ene laatste frank roerend inkomen niet aan te geven, vermits hij belast wordt aan 30.000%.

een overzicht geeft van de grenswaarden voor de verschillende reeksen (tot en met een totaal belastbaar inkomen van 542.500 frank). Daaruit zal dan ook het voor- of nadeel voor die grensgevallen kunnen worden afgeleid. De hoeveelheid verrekenbaar BK komt overeen met het bedrag van de belastingen dat evenredig betrekking heeft op het roerend inkomen; dat kan worden bekomen door het roerend inkomen te belasten met de gemiddelde aanslagvoet van toepassing op dat concreet inkomen (19). De gemiddelde aanslagvoet zal dus het bedrag weergeven dat per 100 frank roerend inkomen verrekenbaar is. Ter illustratie volgend voorbeeld: een totaal inkomen van 400.000, bestaande uit 20.000 roerend en 380.000 ander inkomen. Op een totaal inkomen van 400.000, moet een belasting worden betaald van 96.441, zijnde 24,11025%.

Een roerend inkomen van 20.000, heeft een BK van 5.803. Het verrekenbaar gedeelte ervan is twee veertigste (aandeel van het roerend inkomen in het totaal inkomen) van 96.441, zijnde 4.822. Welnu dit bedrag wordt ook bekomen door 20.000 te "belasten" aan 24,11025%.

De gemiddelde aanslagvoet geeft dus het verrekenbaar gedeelte van het BK weer per 100 roerend inkomen. Het is dan principieel ook mogelijk voor elk inkomen het voor- of het nadeel van de personenbelasting ten aanzien van de liberatoire voorheffing, weer te geven. Daartoe dient in tabel 1.1 gewoon de kolom met het BK vervangen te worden door de gemiddelde aanslagvoet, en voor het overige kan dezelfde werkwijze (als in tabel 1.1) worden toegepast. In praktijk echter levert dat 886 reeksen op, met totale inkomens gaande van 100.000 tot 542.500 frank; een dergelijke tabel valt buiten het bestek van dit werk dat zich tot doel stelt de werkwijze en de algemene formules aan te geven, wat zojuist voor dit probleem werd gedaan. Om toch een idee te geven van de verrekenbaarheid van het BK, en van het voor- of nadelig karakter van de personenbelasting, werd tabel 1.2(20) opgesteld, waarbij de resultaten worden weergegeven voor de grensinkomens van de reeksen die reeds in nummer 11 werden weergegeven.

(19) De gemiddelde aanslagvoet verschilt voor elk inkomen, ten gevolge van het progressief tarief van de personenbelasting.

(20) De weergegeven cijfers betreffen een dividend van 100 frank. De tabel mag echter maar worden gebruikt per dividend van 500 frank. Supra, nummer 15.

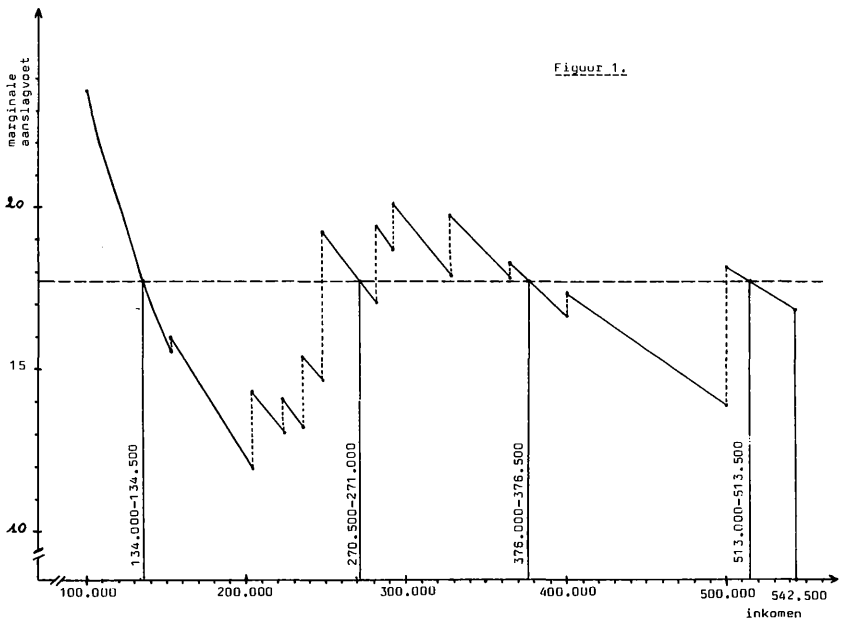
24. Tabel 1.2 : gewoon stelsel, alleenstaanden, niet volledig verrekenbaar BK (tot 543.000).

	PB	RV		RV-PB	
	belas-	gemiddelde	aanslagvoet		
	ting				
2	24,1	0,41890547	tot 8,44210526	17,74622893	- 5,93486559 tot + 2,08833419
3	24,5	8,49508196	tot 12,53529411		+ 1,74131089 tot + 5,78152304
4	26,9	12,57066014	tot 13,81785714		+ 3,59567213 tot + 4,31367079
5	28	13,84944326	tot 14,56744186		+ 3,59567213 tot + 4,31367079
6	30	14,6	tot 15,31267605		+ 2,34622893 tot + 3,85890498
7	34,75	15,35181722	tot 17,56085409		- 1,65196384 tot + 0,55708302
8	37	17,59538188	tot 18,26106346		- 1,65838918 tot - 0,99270760
9	38,4	18,29554794	tot 20,50213414		- 2,35822312 tot - 0,15163692
10	40,3	20,53242009	tot 22,48477366		- 2,02135697 tot - 0,06899740
11	40,8	22,50986301	tot 24,11025		- 0,54390805 tot + 1,05647893
12	41,5	24,13268489	tot 27,5882		+ 0,37831382 tot + 3,83442893
13	45,8	27,60639360	tot 29,01493887	17,74622893	- 0,44737746 tot + 0,96115980

Reeks 13 van de tabel betreft slechts totale inkomens tot 543.000 (niet inbegrepen), vermits vanaf 543.000 het BK volledig verrekenbaar is. Bovendien liggen de beginwaarden van elke reeks 500 frank hoger dan in nummer 11 werd aangegeven; de reden daarvoor is gelegen in het feit dat de gemiddelde aanslagvoet van de begingrens van nummer 11 nog niet mag gebruik worden als verrekenbaar BK dat zou afgetrokken worden van de nieuwe (hogere) marginale aanslagvoet, omdat nog geen dividend aan die nieuwe marginale aanslagvoet werd belast. Dat kan mee vanaf de eerste 500 frank dividend die belastbaar zijn aan de hogere marginale aanslagvoet; vandaar de verhoging van de begingrens met 500 frank.

25. De resultaten in de laatste kolom van tabel 1.2, geven het voordeel, dan wel het nadeel weer van de aangifte in de personenbelasting, voor de dividenden die binnen die reeks vallen, en enkel voor die dividenden. Om het resultaat te kennen voor een bepaald totaal inkomen, volstaat het de gemiddelde aanslagvoet geldend voor dat totaal inkomen, af te trekken van de marginale belasting geldend voor de verschillende reeksen waarbinnen men roerende inkomsten heeft; vervolgens maakt men de som van deze getallen om ze tenslotte af te trekken van de roerende voorheffing(21).

(21) Supra, nummer 5.

Figuur 1 geeft de resultaten van tabel 1.2 visueel weer; zoals voor tabel 1.2, betreft het hier ook louter de dividenden binnen de reeks waarin het totaal inkomen zich bevindt. Uit de figuur kan men afleiden dat in 63% van de gevallen de aangifte van die dividenden in de personenbelasting voordeliger is.

26. In voorgaand nummer werd de aandacht erop gevestigd dat tabel 1.2 (en dus ook figuur 1) slechts het resultaat weerspiegelt voor de dividenden die binnen de reeks vallen van het desbetreffende totaal inkomen. Het resultaat van de andere dividenden die zich in lagere reeksen bevinden, vindt men geenszins weer in de tabel. Immers, het resultaat zal gunstiger zijn dan de weergegeven cijfers, aangezien rekening moet gehouden worden met een hogere gemiddelde aanslagvoet (gezien vanuit het standpunt van de dividenden in de lagere reeksen), en dientengevolge ook met een groter verrekenbaar BK.

Uit tabel 1.2 en figuur 1, zou men afleiden dat het op zijn minst naïef is met een ander inkomen van 285.000 en een roerend inkomen van 60.000, dit roerend inkomen aan te geven. Volgens tabel 1.2 bevindt het roerend inkomen zich dan in een zone (285.000 tot 345.000) die zwaarder belast is in de personenbelasting, dan in het RV-systeem. Welnu uit de berekening van de belasting blijkt dat volledige aangifte toch voordeliger is, zo-

wel vergeleken met niet-aangifte als met gedeeltelijke aangifte (22). De cijfers spreken voor zich:

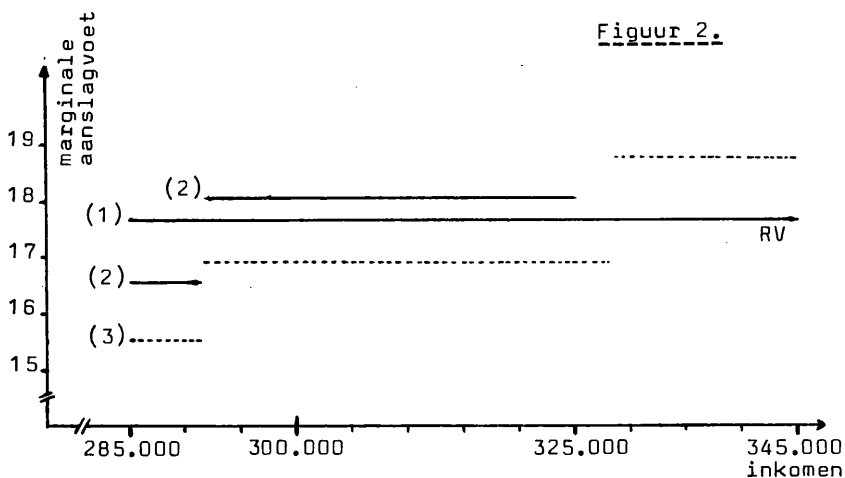
volledige aangifte : 74.098 belasting - 12.887 BK = 61.211 (3)

gedeeltelijke aangifte : tot 325.000 : 66.095 belasting - 8.135 BK + 3.549

RV op niet aangegeven dividenden = 61.509 (2)

niet-aangifte : 50.826 belasting - 0 BK + 10.648 RV = 61.474 (1)

Figuur 2 geeft dit voorbeeld visueel weer.

De volledige aangifte zal niet altijd voordeliger zijn. Men moet - wanneer de personenbelasting nadeliger is dan de liberatoire voorheffing (tabel 1.2, figuur 1) - het voordeel van de verhoging van de gemiddelde aanslagvoet (verrekenbaar BK) voor de dividenden van de vorige reeksen afwegen tegen het nadeel dat die verhoging meebrengt voor die laatste bijkomende dividenden.

Het is mogelijk voor alle negatieve resultaten uit de tabel 1.2, te berekenen hoeveel roerend inkomen vereist is om bij een dergelijk totaal inkomen

(22) Om aan te tonen dat tabel 1.2 en figuur 1 ter zake helemaal niet relevant zijn, kan een gedeeltelijke aangifte van 40.000 als voorbeeld genomen worden. Dat brengt het totaal aangegeven inkomen op 325.000 met een gemiddelde aanslagvoet van 20,3369%, en dus een resultaat van -0,316872 in kolom 3 van tabel 1.2, wat gunstiger is dan de -1,076091 van de totale aangifte (345.000).

toch voordeel te hebben bij aangifte. Daarvoor dient het totale negatieve resultaat berekend te worden, en vervolgens moet men een gelijkwaardig positief resultaat bereiken bij de dividenden van de lagere reeksen met een voordeel in de personenbelasting (rekening houdend met dezelfde gemiddelde aanslagvoet, verrekenbaar BK). Voor een totaal inkomen van 345.000 bijvoorbeeld, komt men tot volgende berekening: in reeks 10 is het resultaat -1,076091 per dividend van 100 frank. 17.000 (roerend) inkomen in deze reeks geeft een nadeel van het PB-systeem ten bedrage van 182,93547. In reeks 9 is het resultaat 0,823909 per dividend van 100 frank. Om hier een positief resultaat ten bedrage van 182,93547 te verkrijgen, zijn 22.203,358 frank dividenden nodig, zijnde het resultaat van de deling $182,93547 : 0,823909$. Het minimum vereist dividend bij een totaal inkomen van 345.000 om een voordelige aangifte te hebben, bedraagt dus 39.203,358 frank (17.000 in reeks 10 en 22.203,358 in reeks 9).

C. Gehuwden

27. De twee vorige afdelingen hebben de methode en werkwijze voldoende duidelijk gemaakt. Hier zal analogisch te werk worden gegaan, en zullen enkel de cijfers veranderen ten gevolge van de belastingverminderingen toegekend aan gehuwden.

De structuur van artikel 80 W.I.B. zal hier als volgt worden weergegeven: enerzijds de situatie met 1 echtgenoot die bedrijfsinkomsten heeft, anderzijds het geval waarin beiden een bedrijfsinkomen hebben. Telkens zullen de totale inkomens tot 750.000, tussen 750.000 en 1.500.000 frank, en boven 1.500.000 frank onderscheiden worden.

1. Slechts 1 echtgenoot heeft bedrijfsinkomsten

a. Totaal inkomen tot 750.000 frank:

28. De vermindering die aan de echtgenoten, die zich in deze situatie bevinden, wordt toegekend, is de volgende: de aanslagvoet van toepassing op 74% van het inkomen, wordt toegepast op het gehele inkomen ("splitting").

(23) Supra, voetnoot 4.

De invloed van deze vermindering is niet beperkt tot de marginale belasting, maar laat zich ook gevoelen bij de indeling van de inkomens in reeksen. Zowel de bijkomende belasting als de grensinkomens van de reeksen, moeten gedeeld worden door 0,74 (beschouwen als 74% en herleiden tot 100%).

29. Aldus bekomt men tabel 2.1, evenals volgende reeksen, die met Romeinse cijfers worden aangeduid om ze duidelijk te onderscheiden van de andere (23).

Reeks I	: van	0	tot	134.135,135 frank
Reeks II	: van	135.135,135	tot	205.405,405 frank
Reeks III	: van	205.405,405	tot	275.675,675 frank
Reeks IV	: van	275.675,675	tot	302.702,702 frank
Reeks V	: van	302.702,702	tot	319.594,594 frank
Reeks VI	: van	319.594,594	tot	335.810,810 frank
Reeks VII	: van	335.810,810	tot	379.729,729 frank
Reeks VIII	: van	379.729,729	tot	393.918,918 frank
Reeks IX	: van	393.918,918	tot	443.243,243 frank
Reeks X	: van	443.243,243	tot	492.567,567 frank
Reeks XI	: van	492.567,567	tot	540.540,540 frank
Reeks XII	: van	540.540,540	tot	675.675,675 frank
Reeks XIII	: van	675.675,675	tot	750.000 frank

Tabel 2.1 : gewoon stelsel, gehuwden, volledig verrekenbaar EK.

	PB Belasting	RV belastingkrediet	RV-PB	
I	0	29,0150843	17,74622893	+ 17,74622893
II	24,1			+ 17,74622893
III	24,5			+ 17,74622893
IV	26,9			+ 17,74622893
V	28			+ 17,74622893
VI	30			+ 16,76131323
VII	34,75			+ 12,01131323
VIII	37			+ 9,76131323
IX	38,4			+ 8,36131323
X	40,3			+ 6,46131323
XI	40,8			+ 5,96131323
XII	41,5			+ 5,26131323
XIII	45,8	29,0150843	17,74622893	+ 0,96131323

30. De cijfers zijn gemakkelijks halve, en om vergelijking toe te laten, weergegeven per 100 belastbaar inkomen. Naar analogie met de situatie van de alleenstaanden, is de tabel echter slechts bruikbaar voor andere en roerende inkomens die veelvoud zijn van 675, 675 (500 : 0,74). De oorzaak daarvan werd reeds besproken in nummer 15.

Voorts mogen ook hier de decimalen slechts weggelaten worden na volledige bewerking; eventueel gepaard gaande met een verhoging van 1 frank, indien het 5 tienden of meer betreft.

31. De derde kolom geeft het voordeel van de aangifte in de personenbelasting weer, voor zover het belastingkrediet volledig verrekenbaar is. Dit zal het geval zijn voor inkomens vanaf 733.783,783 frank (24).

Wanneer het BK niet volledig verrekenbaar is (inkomens kleiner dan 733.783,783) dient nagegaan in welke mate de ontoereikendheid van het verrekenbaar BK voor de bijkomende marginale belasting, gedekt wordt door de "teruggekregen" roerende voorheffing. Daarvoor kan worden verwezen naar de werkwijze die in nummer 23 werd uiteengezet. Ook hier zal de gemiddelde aanslagvoet het verrekenbaar BK weergeven, en kan een tabel worden opgesteld met de resultaten voor de grensinkomens (25).

(24) Dit getal is de oplossing van de vergelijking $BK \text{ dividend} \leq \frac{\text{dividend}}{\text{ander} + \text{dividend}} \times (PB$

$\text{ander} + PB \text{ dividend})$, zoals die in nummer 22 werd bekomen. Dit bedrag wordt eveneens bekomen door 543.000 te delen door 0,74 (aanzien als 74% en herleiden tot 100%).

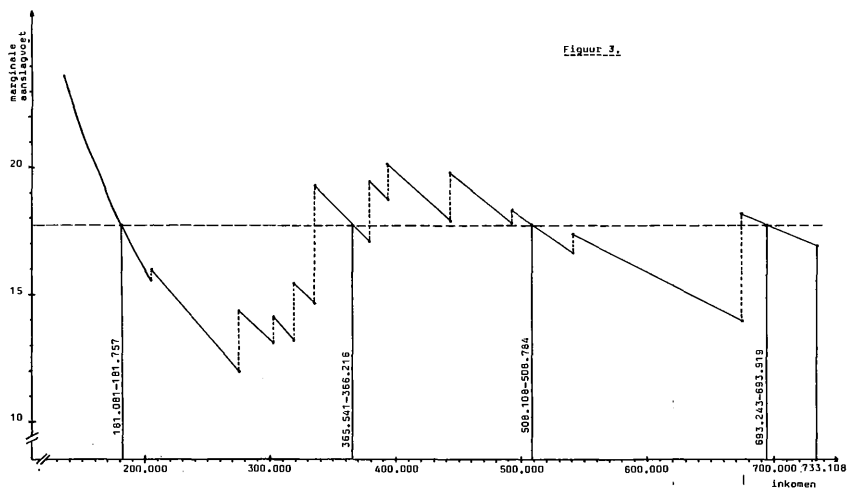
(25) De toelichting bij tabel 1.2 in nummer 24, is hier mutatis mutandis toepasbaar.

32. Tabel 2.2: gewoon stelsel, gehuwden, niet volledig verrekenbaar BK (tot 733.783,783).

	PB belasting	RV gemiddelde aanslag- voet	RV-PB	
II	24,1	0,41890547 tot 8,44210526	17,74622893	- 5,93486559 tot + 2,08833419
III	24,5	8,49508196 tot 12,53529411		+ 1,74131089 tot + 5,781522304
IV	26,9	12,57066014 tot 13,81785714		+ 3,41688901 tot + 4,66408607
V	28	13,84944320 tot 14,56744186		+ 3,59567213 tot + 4,31367079
VI	30	14,6 tot 15,31267605		+ 2,34622893 tot + 3,05890498
VII	34,75	15,35180722 tot 17,56085409		- 1,65196384 tot + 0,55708302
VIII	37	17,59538188 tot 18,26106346		- 1,65838918 tot + 0,99270760
IX	38,4	18,29554794 tot 20,50213413		- 2,35822312 tot - 0,15163692
X	40,3	20,53242009 tot 22,48477366		- 2,02135097 tot - 0,06899740
XI	40,8	22,50986301 tot 24,11025		- 0,54390805 tot + 1,05647893
XII	41,5	24,13208489 tot 27,5882		+ 0,37831382 tot + 3,83442893
XIII	45,8	27,60639360 tot 29,01493087	17,74622893	- 0,44737746 tot + 0,96115980
deels				

(26) Ook hier is in 63% van de gevallen het PB-systeem voordeliger (voor de dividenden die binnen de reeks van het totaal inkomen vallen).

33. De resultaten van tabel 2.2 worden visueel voorgesteld in figuur 3 (26).

Tabel 2.2 evenals figuur 3 zijn niet meer dan een geëxpandeerde weergave van tabel 1.2 respectievelijk figuur 1. Deze "verrekking" is een gevolg van de belastingvermindering van artikel 80§1, 1^oa W.I.B. De toename van de aanslagvoet per 500 frank bijkomend inkomen, wordt door dit artikel immers uitgespreid over 675,675 frank bijkomend inkomen (500 : 0,74). De tabel geldt slechts voor dividenden die binnen de reeks vallen van het desbetreffende totaal inkomen (27).

6. Totaal inkomen tussen 750.000 en 1.500.000 frank

34. Op enkele uitzonderingen na, betreft het hier een forfaitaire vermindering ten bedrage van 13.666 frank. Het al of niet aangeven van roerende inkomsten doet niet ter zake.

Uit tabel 1.1 - hier van toepassing - is gebleken dat het niet voordelig is roerend inkomen aan te geven boven een bedrag van 750.000 frank.

35. Een uitzondering op die forfaitaire vermindering moet hierbij even vermeld worden : het betreft artikel 80 paragraaf 1, 2° lid 2 W.I.B., toepasselijk voor inkomens van 750.000 tot en met 852.026 frank. Tabel 2.3 (reeks XIV gaande van 750.000 tot en met 852.026 frank) weerspiegelt de resultaten (28).

(27) Voor de andere dividenden : supra, nummer 26.

(28) De opmerkingen van nummer 30 zijn hier van toepassing.

36. Tabel 2.3 : gewoon stelsel, gehuwden, volledig verrekenbaar BK.

	PB belasting	RV belastingkrediet	RV-PB	
XIV	65,8	29,0150843	17,74622893	- 19,03868677

Het getal 65,8 in de kolom "belasting", werd verkregen door de marginale belasting van reeks XIII te verhogen met 20 honderdsten van 100. De vermindering die voortvloeit uit toepassing van artikel 80§1, 2° lid 2 W.I.B. dient immers verminderd met 20% van het bedrag boven 750.000 frank.

37. De belastingbetaler doet er blijkbaar goed aan boven 750.000 frank geen roerende inkomsten aan te geven ; dat bleek reeds bij de alleenstaanden, en wordt hier voor de gehuwden bevestigd (zowel bij de forfaitaire als bij de procentuele vermindering).

c. Totaal inkomen boven 1.500.000 frank

38. Hier ontstaat een gelijkaardige toestand als onder punt 2. Een forfaitaire vermindering van 4.618 frank, die niet minder mag bedragen dan 13.666 - 10% van het belastbaar inkomen boven 1.500.000 (= de uitzondering).

De forfaitaire vermindering zal dus vanaf 1.590.480 frank gelden, vermits daaronder de uitzonderingsregel voordeliger is (13.666 - 10% van het belastbaar inkomen boven 1.500.000 = 4.618 frank).

39. Uit tabel 1.1 - hier van toepassing - blijkt echter dat het helemaal niet voordelig is dividenden aan te geven ; het RV-systeem is veel interessanter. De verminderingen, ze wezen forfaitair of afhankelijk van het inkomen, kunnen hierin geen verandering brengen.

2. Beide echtgenoten hebben bedrijfsinkomsten

a. Totaal inkomen tot 750.000 frank

40. De belastingvermindering die wordt toegekend, bestaat hierin dat de echtgenoten hun inkomsten mogen splitsen, en wel op volgende manier : de roerende inkomsten worden geteld bij de bedrijfsinkomsten van de echtgenoot die er het meeste heeft. Zij worden dan belast volgens de gewone tariefschaal van de personenbelasting. Een verwijzing naar tabel 1.1 kan dus volstaan.

De vermindering mag evenwel niet lager zijn dan die welke volgt uit de toepassing van tabel 2.1 op het volledige inkomen (29).

41. In beide gevallen blijft het aangeven van dividenden voordelig in zover het BK volledig verrekend kan worden. De desbetreffende grenzen werden hoger reeds vermeld (30).

Wanneer men zich daaronder bevindt, zijn tabel 1.2 respectievelijk tabel 2.2 van toepassing.

b. Totaal inkomen tussen 750.000 en 1.500.000 frank

42. Een verwijzing naar 2° onder A kan hier volstaan, met dien verstande dat een bijkomende vermindering van kracht is (31), in geval van forfaitaire vermindering van 13.666 frank wordt toegepast.

Aangifte van dividenden lijkt niet aan te raden.

c. Totaal inkomen boven 1.500.000 frank

43. Ook hier kan verwezen worden naar de gelijkaardige situatie met slechts één echtgenoot die bedrijfsinkomsten heeft (32). Artikel 90§2 W.I.B. kent bovendien nog een bijkomende vermindering toe.

Geen van die verminderingen is van aard de conclusies, die uit tabel 1.1 werden afgeleid, te beïnvloeden.

§3. GEZINSLAST

A. Inleiding

44. De verminderingen voor gezinslasten van artikel 81§1 van het W.I.B. zijn in beginsel procentueel, maar voor het grote deel van de belastingplichtigen hebben ze ongetwijfeld een forfaitair karakter. Het bijkomend belastingvoordeel (vermindering) voor sommige belastingbetalers ten gevolge van supplementair aangeven van roerende inkomsten, rechtvaardigt echter het afzonderlijk hoofdstuk dat hier aan deze problematiek besteed wordt. Dit betreft dan personen wier basisinkomen tot een procentuele vermindering leidt die minder is dan de maximumaftrek; aangifte van dividenden zal echter slechts geraden zijn -enkel en alleen gezien in het kader van de vermindering voor gezinslast- ingeval men aldus tenminste boven de minimumvermindering uitstijgt (33).

(29) Artikel 80§1, 1°b W.I.B.

(30) Supra, nummers 21 respectievelijk 31.

(31) Artikel 80§2 W.I.B.

(32) Supra, nummers 38 en 39.

(33) Ingevolge artikel 81§4 W.I.B., moeten personen wier totaal inkomen de 400.000 frank

45. De supplementaire belastingvermindering voor gezinslasten komt bovenop het voordeel aangegeven in de tabellen 1.1 tot en met 2.2 ("teruggave" roerende voorheffing), of vermindert het aldaar aangegeven nadeel (bij te betalen personenbelasting met betrekking tot het roerend inkomen) (34) (35). Hier wordt verder alleen gesproken over het overschrijden van de grens van de minimumaftrek ten gevolge van roerende inkomsten. Er zal dan een onderscheid moeten gemaakt worden tussen enerzijds volledige verrekenbaarheid van het BK, en anderzijds de situaties waarin dit niet het geval is (tabellen 1.2 en 2.2).

Bij volledig verrekenbaar BK, is er geen probleem: de aangifte is voordeliger, en de supplementaire belastingaftrek kan maar een reden te meer zijn om de dividenden aan te geven.

Voor inkomens beneden 543.000 (respektievelijk 733.783,783 frank), dienen de bevindingen van tabel 3 (tabel 4) - gecombineerd met de resultaten van tabel 1.2 (tabel 2.2), daarbij rekening houdend met wat in nummer 26 (nummer 33 laatste alinea) werd gezegd omtrent de andere dividenden. Een negatief resultaat van tabel 1.2 of 2.2, mag de belastingplichtige niet afschrikken vermits bijkomend voordeel uit tabel 3 of 4 kan worden gehaald, zodat het verlies ruimschoots gecompenseerd wordt.

46. Het apart belastingtarief voor gehuwden (verminderingen van artikel 80 W.I.B.), noopt ook hier tot een afzonderlijke behandeling van deze categorie van belastingbetalers.

B. Alleenstaanden

47. Om de minimum en de maximum inkomsten te vinden tussen dewelke men een bijkomend belastingvoordeel geniet, moet nagegaan worden met welke inkomens een belasting correspondeert waarvan de procentuele vermindering gelijk is aan de minimum respektievelijk de maximum vermindering (voor die gezinslast). Dat geschiedt als volgt: de minimum (maximum) vermindering wordt gedeeld door het procent geldend voor die gezinslast. Aldus bekomt men de basisbelasting (36); minder (meer) belasting zou een vermindering geven kleiner (groter) dan toegestaan. Tenslotte

overschrijdt ten gevolge van roerende inkomsten, nagaan of het voordeel dat betrekking heeft op het deel boven de 400.000, groter is dan 1.200 frank. Als dit niet het geval is, doen zij er goed aan slechts tot 400.000 frank aan te geven.

(34) Voor zover dat te wijten is aan roerend inkomen.

(35) Indien de supplementaire belastingvermindering enkel het nadeel vermindert, maar niet opheft om aldus een voordeel te doen ontstaan, is het natuurlijk niet nuttig de roerende inkomsten aan te geven (behoudens in geval er aftrekbare intresten of andere kosten zijn (supra, nummer 9)).

(36) Respektievelijk 96.000, 83.125, 102.285, 129.273, 149.867 en 161.789 als minimum, en 106.667, 97.500, 125.714, 163.636, 192.000 en 208.421 als maximum.

moet nog worden nagegaan welke inkomens met die belastingbedragen corresponderen.

De supplementaire belastingaftrek geldt binnen de aangeduide reeksen, alleen wanneer hij veroorzaakt wordt door aangifte van roerende inkomens. Anders kan niet van supplementaire belastingaftrek worden gesproken, vermits men die aftrek reeds genoot vóór aangifte van dividenden.

48. Bij de nu volgende resultaten staat "supplementaire belastingaftrek" dus voor aftrek (voor gezinslast) boven de minimumaftrek ten gevolge van meer-aangifte van roerend inkomen.

Tabel 3 : gezinslast alleenstaanden

1 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
11	399.000	96.033	2,475 (basis)
11	399.000 tot 400.000	40,8	$40,8 \times 0,075 = 3,06$
12	400.000 tot 424.500	41,5	$41,5 \times 0,075 = 3,1125$
12	425.000	106.816	4,325
2 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
11	367.500	83.181	11,2 (basis)
11	367.500 tot 400.000	40,8	$40,8 \times 0,20 = 8,16$
12	400.000 tot 402.500	41,5	$41,5 \times 0,20 = 8,3$
12	403.000	97.686	4,2
3 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
12	414.500	102.459	60,65 (basis)
12	414.500 tot 470.500	41,5	$41,5 \times 0,35 = 14,525$
12	471.000	125.906	5,35
4 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
12	479.500	129.434	88,7 (basis)
12	479.500 tot 500.000	41,5	$41,5 \times 0,55 = 22,825$
13	500.000 tot 556.000	45,8	$45,8 \times 0,55 = 25,19$
13	556.500	163,818	26,05
5 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
13	526.500	150.078	158,5 (basis)
13	526.500 tot 618.000	45,8	$45,8 \times 0,75 = 34,35$
13	618.500	192.214	11,25
6 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
13	552.500	161.986	166,7 (basis)
13	552.500 tot 653.500	45,8	$45,8 \times 0,95 = 43,51$
13	654.000	208.473	168,2

7 of meer personen ten laste: forfaitaire aftrek die niet beïnvloed wordt door het al dan niet aangeven van roerende inkomsten.

49. Ter illustratie volgend voorbeeld met een kleine toelichting.

ander belastbaar inkomen = 365.000

belastbaar roerend inkomen = 10.000

gezinslast = 2 personen ten laste

a. bijkomende belastingvermindering bij volledige aangifte:

2 PTL reeks 11: basis	=	11,2
	8,16x75	= + 612

623,2

b. controle berekening:

belasting op 375.000	=	86.241
waarvan 20%	=	17.248,2
	-	16.625

623,2

Het belastingkrediet is in dit voorbeeld niet volledig verrekenbaar, en dus is het niet zeker dat de aangifte onafgezien van deze bijkomende belastingvermindering, wel positief is voor de personenbelasting.

Welnu, een totaal inkomen van 375.000 frank wordt belast aan een gemiddelde aanslagvoet van 22,9976%, wat dus ook het verrekenbaar belastingkrediet is per dividend van 100 frank. De bijkomende belasting bedraagt 4.080 frank, verminderd met 2.299,76 belastingkrediet, blijft er nog 1.780,24 frank over. Er werd op 10.000 frank dividend 1.774,622893 frank roerende voorheffing betaald, zodat er toch nog een netto nadeel is voor de personenbelasting ten bedrage van 5,617107 frank. De bijkomende belastingvermindering voor gezinslast buigt dat nadeel om in een voordeel ten bedrage van 617,582893 frank. Indien de dividenden niet waren aangegeven, was 617,582893 frank verloren gegaan; nu worden zij verrekend met de belasting op het ander inkomen.

C. Gehuwden

50. De belastingverminderingen van artikel 80 W.I.B. leiden ook hier tot een afzonderlijke behandeling van de gehuwden. Het uitgangspunt blijft hetzelfde als bij de fiskale eenzaten, terwijl de grensinkomens die werden verkregen een geschikt beginpunt vormen voor de verdere uiteenzetting (37).

De gehuwden die slechts één bedrijfsinkomen hebben, en diegenen die beiden werken, moeten onderscheiden worden.

(37) Supra, nummer 47.

1. *Gehuwden met slechts één bedrijfsinkomen*

51. De belastinggrenzen (minimum en maximum) die bekomen werden bij de alleenstaanden op de wijze die aldaar werd uiteengezet (38), blijven onveranderd. Immers, enkel tussen die minima en maxima (39) bekomt men een procentuele vermindering kleiner dan het wettelijk maximum, en groter dan het wettelijk minimum.

Door die cijfers te vermenigvuldigen met 0,74 en de corresponderende inkomens te delen door 0,74, verkrijgt men de grensinkomens voor gehuwden met één bedrijfsinkomen. Zij worden immers belast volgens de aanslagvoet geldend voor slechts 74% van hun belastbaar inkomen.

52. Rekening houdend met de structuur van de tariefschaal, worden volgende resultaten bekomen, die gelden per 100 frank bijkomend belastbaar dividend.

Tabel 4 : gezinslast gehuwden, met slechts 1 bedrijfsinkomen.

1 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
X	456.081	96.049	3,675 (basis)
X	456.081 tot 482.432	40,3	$40,3 \times 0,075 = 3,0225$
2 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
IX	423.649	83.350	45 (basis)
IX	423.649 tot 443.243	38,4	$38,4 \times 0,20 = 7,68$
X	443.243 tot 459.459	40,3	$40,3 \times 0,20 = 8,06$
X	460.135	97.682	36,4
3 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
X	471.622	102.311	8,85 (basis)
X	471.622 tot 492.568	40,3	$40,3 \times 0,35 = 14,105$
XI	492.568 tot 529.054	40,8	$40,8 \times 0,35 = 14,28$
XI	529.054	125.915	26,35
4 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
XI	538.514	129.499	124,45 (basis)
XI	538.514 tot 540.541	40,8	$40,8 \times 0,55 = 22,44$
XII	540.541 tot 620.270	41,5	$41,5 \times 0,55 = 22,825$
XII	620.270	163.695	32,25
5 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaftrek
XII	587,838	149,954	65,5 (basis)

(38) Supra, nummer 47.

(39) Supra, voetnoot 36.

XII	587.838 tot 675.676	41,5	$41,5 \times 0,75 = 31,125$
XIII	675.676 tot 687.838	45,8	$45,8 \times 0,75 = 34,35$
XIII	687.838	192.286	17,24998
<hr/>			
6 PTL	inkomen	belasting	bijkomende belastingaf trek
<hr/>			
XII	616.892	162.012	211,4 (basis)
XII	616.892 tot 675.676	41,5	$41,5 \times 0,95 = 39,425$
XIII	675.676 tot 723.649	45,8	$45,8 \times 0,95 = 43,51$
XIII	724.324	208.688	40,9

7 of meer personen ten laste: forfaitaire aftrek die niet beïnvloed wordt door het al dan niet aangeven van roerende inkomsten.

53. Voor voorbeelden en toelichting kan verwezen worden naar nummer 49.

2. Beide echtgenoten hebben een bedrijfsinkomen

54. Zoals bij het gewone stelsel, kan hier ook verwezen worden naar de alleenstaanden; tabel 3 moet toegepast worden op het gehele inkomen verminderd met het kleinste van de twee bedrijfsinkomens.

Wanneer de vermindering bekomen door decumul minder voordelig is dan deze die resulteert uit splitting (40), dan is de vermindering voor de echtgenoten dezelfde als wanneer slechts één van hen bedrijfsinkomens zou hebben, en wordt diensgevolge tabel 4 toegepast voor de bijkomende vermindering voor gezinslast ten gevolge van aangifte van roerende inkomsten.

55. Tabel 3, toepasselijk in het geval van decumul, werd van commentaar en voorbeelden voorzien in nummers 47 tot en met 49; bij splitting is tabel 4 van kracht, en deze werd toegelicht in nummers 51 tot en met 53.

§4. BIJZONDERE HEFFINGEN

1. Inleiding

56. Tot hier toe werden steeds roerende inkomens verondersteld, die kleiner waren dan 2.084.950 frank (dit is 1.110.000 frank netto dividend). Indien ze groter zijn, moet met artikel 42 van de wet van 28 december

(40) Supra, nummer 40.

1983 (41) en de aldaar bepaalde bijzondere heffingen rekening worden gehouden.

Vooreerst zullen het waarom en het functioneren van de bijzondere heffingen besproken worden; vervolgens zal in tabel 5 de invloed van deze heffingen op de resultaten van tabel 1.1 worden weergegeven, en zullen deze nieuwe bevindingen worden verklaard en geïllustreerd aan de hand van een voorbeeld. Tenslotte wordt nog even aandacht besteed aan de aangifteplicht in verband met en met het oog op de bijzondere heffingen.

2. Situering

57. Ten gevolge van de progressiviteit van de tariefschaal van de personenbelasting gaande marginaal van 24,1% tot 72% (42) en de proportionaliteit van de bevrijdende roerende voorheffing met een onveranderlijke aanslagvoet van 25% (43), ontstaat er aanvankelijk een marginaal voordeel voor de personenbelasting. Vanaf een bepaald punt (44) wordt de situatie omgekeerd en krijgt men een marginaal voordeel voor de liberatoire roerende voorheffing. Deze fase situeert zich in de overgang van reeks 14 naar reeks 15 (45); vanaf dat ogenblik wordt het verwezenlijkte voordeel van het PB-systeem langzaam aan aangevreten tot het volledig geneutraliseerd is.

Waar de vergelijking $RV + BK = PB$ marginaal, het punt weergeeft waar het voordeel van het PB-systeem overgaat in een nadeel, zal de vergelijking $RV + BK = PB$ gemiddeld, het getal als oplossing hebben waarop het voordeel en het nadeel van de personenbelasting elkaar compenseren. Welnu, met een gemiddelde aanslagvoet van 46,76131323% (46) wordt een inkomen van 2.086.067,70275 frank (47) belast. In de wet van 28 december 1983, die de bevrijdende roerende voorheffing heeft ingevoerd (48); wordt dat getal afgerond tot 1.110.000 frank netto dividend, zijnde 2.084.950 frank belastbaar inkomen.

Het stelsel van globalisatie is beneden dit punt voordelig, en heeft gehele of gedeeltelijk teruggave of verrekening van roerende voorheffing tot gevolg (49). Indien de belastingplichtige meer dividenden ontvangt, zullen de

(41) Wet 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen, B.S., 30 december 1983.

(42) Rekening houdend met het BK is dat 0% (in feite -4,9150843, maar het belastingkrediet wordt niet teruggegeven) tot 42,9849157%.

(43) Omgerekend naar 100 frank belastbaar dividend, is dat 17,74622893%.

(44) In nummer 18 "break-even point" genoemd en vastgesteld bij een marginale aanslagvoet van 17,74622893%.

(45) Supra, nummer 18.

(46) $17,74622893 RV + 29,0150843 BK$.

(47) Dit is 1.110.595,05 frank netto dividend.

(48) Juister "veralgemeend". Ze was reeds ingevoerd voor de speciale crisisenning van 1981 en voor de aandelen in het kader van KB nummer 15 en 150.

roerende voorheffing en het belastingkrediet niet volstaan om de verschuldigde personenbelasting te voldoen. De liberatoire roerende voorheffing zal vanaf dat punt een aangroeiend fiscaal voordeel opleveren (50).

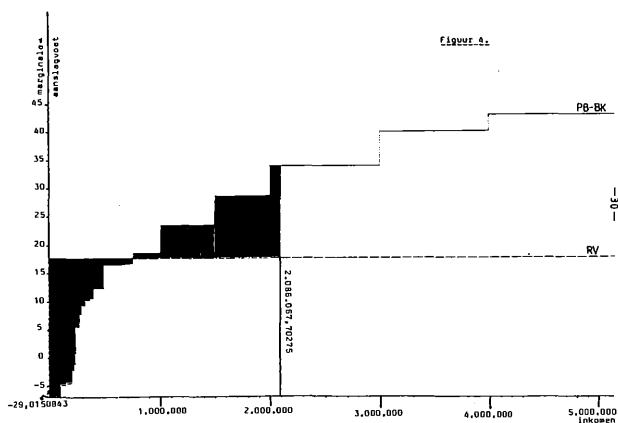
Figuur 4 geeft dit gebeuren weer.

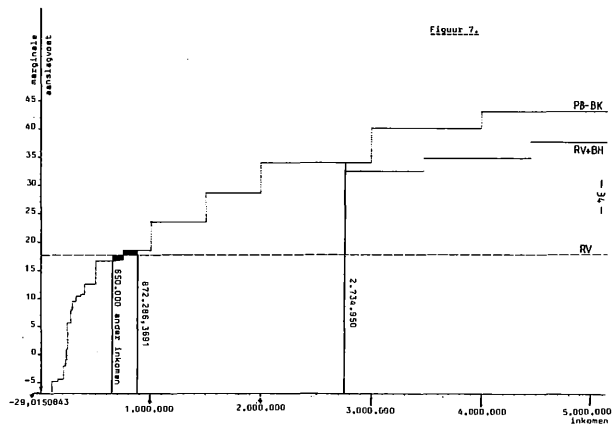
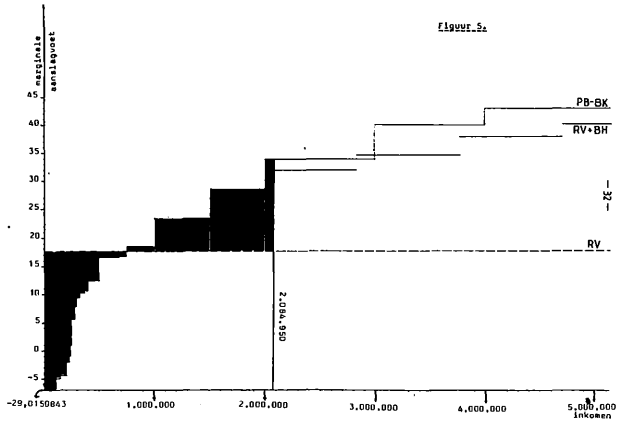
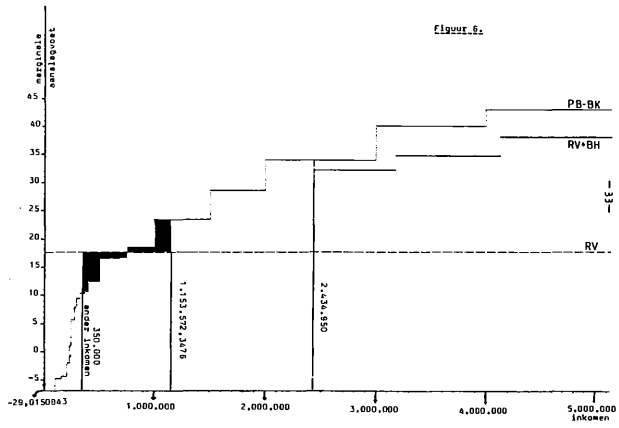
58. Dit voordeel kan gezien worden als een legalisering van fiscale fraude (51). Het is algemeen geweten dat onder de oude regeling 85 à 90% van de roerende inkomsten niet werd vermeld op het aangifteformulier van de personenbelasting (52); door een verhoging van de aanslagvoet van de roerende voorheffing met 5%, recupereert de schatkist reeds een deel van de ontdoken belasting. Tegelijkertijd werd de belastingbetaler echter ontslagen van de plicht om die roerende inkomsten aan te geven. Aldus wordt de vervolging van het resterende deel der ontdoken belastingen stop gezet en wordt de fraude gelegaliseerd door een verhoging van de belasting.

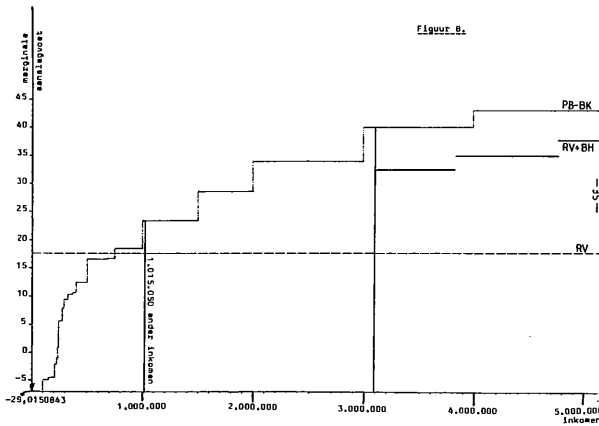
Om de inleverende werknemers - en vooral de organen en organisaties die hen vertegenwoordigen - niet te veel voor het hoofd te stoten, werd een bijzondere heffing voorzien die tot doel heeft het cumulerend voordeel van de bevrijdende roerende voorheffing zoveel mogelijk te neutraliseren.

59. Toen de grens werd vastgesteld waarboven een bijzondere heffing van kracht is, is men uitgegaan van een situatie met enkel roerend inkomen. Wanneer men echter ook andere inkomsten heeft, zal de bevrijdende roerende voorheffing veel vlugger voordeel opleveren, en dit voordeel wordt niet geneutraliseerd door de bijzondere heffing omdat men de grens van 1.110.000 frank netto dividend niet overschrijdt.

Uit bijgaande figuren 5 tot 8 blijkt duidelijk wat de invloed is van ander inkomen op het voordeel voor de bevrijdende roerende voorheffing.

Figuur 5 : geen ander inkomen, dus alleen dividenden. Op basis hiervan werden de bijzondere heffingen vastgesteld in het wetsontwerp, nu wet. De bijzondere heffingen neutraliseren het voordeel van de liberatoire roerende voorheffing grotendeels. Er ontstaat soms zelfs een nadeel voor het RV-systeem (53).

Figuur 6 : een ander inkomen van 350.000 frank, doet een zone ontstaan waar geen bijzondere heffing van kracht is, en een relatief groot voordeel ontstaat voor het RV-systeem. Bovendien blijkt hoe dit ander inkomen de impact van de bijzondere heffingen op het RV voordeel vermindert.

Figuur 7 : de vergelijking met figuur 6 vergt geen uitleg.

Figuur 8 : exorbitant voordeel voor het RV-systeem, waarbij de bijzondere heffingen druppels op een hete plaat zijn.

Zolang het roerend inkomen de grens van 2.084.950 frank niet overschrijdt, zal het RV-voordeel niet worden gecompenseerd door bijzondere heffingen. Bovendien zal verder (54) blijken dat het ander inkomen het effect van de bijzondere heffingen verkleint.

(49) Verondersteld wordt dat men alleen roerend inkomen heeft.

(50) "Beperking van de bevrijdende roerende voorheffing", *Fiskoloog*, nummer 91 van 8 december 1983, 5; *Parl. St.*, Kamer, 1983-84, nr. 758/15, 50.

(51) *Parl. St.*, Kamer, 1983-84, nr. 758/15, 53.

(52) VANHEESWIJCK, L., *o.c.*, 126.

(53) Bespreking: *infra*, nummer 64, waar ook het voordeel voor het PB-systeem in reeks 21 tot uiting komt (dit voordeel bevindt zich hier niet op de figuur).

(54) *Infra*, nummer 65.

Een vergelijking van de kolommen die het verschil tussen PB en RV-systeem weergeven in tabel 1.1 en tabel 5, leert dat het exorbitante voordeel van de bevrijdende roerende voorheffing sterk is teruggenomen. De vermindering van het voordeel van de bevrijdende roerende voorheffing gaat van 15 (reeksen 18A, 19A, 20A en 21A) tot 25 (reeksen 20E en 21E) frank per 100 frank belastbaar roerend inkomen. Het RV-systeem blijft echter voordeliger ondanks de bijzondere heffingen, op drie uitzonderingen na.

64. Een eerste uitzondering (reeks 188) betreft slechts een zeer beperkte categorie van inkomens; het gaat hier om personen met een ander inkomen van 0 tot maximum 182.500 frank, wat het maximum nadeel van het RV-systeem dan ook op slechts 1456 frank brengt (57). Die 1456 frank kunnen geen reden zijn om de dividenden aan te geven, vermits in reeks 18A reeds een nadeel van 7.271 frank werd opgelopen bij aangifte.

De twee andere gevallen waarin de liberatoire voorheffing nadelig is, bevinden zich in reeks 21, en betreffen dus totale inkomens vanaf 14.194.445 frank, die waarschijnlijk niet zo frekwent voorkomen. Het ene geval betreft een bijzondere heffing van 42% (reeks 21D), en dus roerende inkomsten van 4.695.833 tot 5.635.000 frank. Het maximumnadeel van het RV-systeem bedraagt 15.229 frank (58). De laatste uitzondering omvat roerende voorheffing, gezien de waarde ervan per dividend van 100 frank, namelijk 4,28349602 frank.

Deze laatste twee uitzonderingen op het voordelig statuut van de liberatoire roerende voorheffing in het "buitengewoon stelsel" (59), laten een roerende facet zien van het bevrijdend maken van de roerende voorheffing, dat waarschijnlijk zelfs haar ontwerpers onbekend is: een belastingverhoging voor de personen met (zeer) hoge roerende en totale inkomens. Dit druist regelrecht in tegen het aanvankelijke doel, dat erin bestond het (risicodragend) kapitaal te stimuleren (60). De belastingplichtigen zullen dit nadeel ondergaan, omdat een aangifte in de personenbelasting op al het lagerliggend inkomen een nadeel tot gevolg heeft dat slechts zal gecompenseerd worden door een roerend inkomen van 17.502.058,99 frank ge-

(57) $(182.500 : 100) \times 0,797693 = 1.456$ frank.

(58) $(939.167 : 100) \times 1,62156168 = 15.229$ frank.

(59) Aldus genoemd in tegenstelling tot het gewoon stelsel waar geen bijzondere heffingen ter sprake komen.

(60) Supra, nummer 1.

paard gaande met 14.194.445 frank ander inkomen, of door een totaal inkomen uitsluitend bestaande uit dividenden ten bedrage van 17.506.296,77 frank. In beide gevallen heeft men dermate veel roerende inkomsten in reeksen 21D en 21E, respectievelijk reeks 21E alleen, dat het voorgaande nadeel gecompenseerd is, en er bij de volgende frank roerend inkomen een netto voordeel ontstaat voor het PB-systeem.

65. Uit figuren 5 tot 8 (61) blijkt wat de invloed is van ander inkomen op het voordeel van het RV-systeem. Die invloed is ook merkbaar in tabel 5, wanneer men het resultaat (RV-PB) bij eenzelfde reeks van bijzondere heffing (A, B, C) vergelijkt in de verschillende reeksen van de personenbelasting (18, 19, 20) (62).

Hoe meer ander inkomen, hoe voordeliger het RV-systeem (met bijzondere heffingen). Een roerend inkomen waarop een bijzondere heffing van reeks A verschuldigd is, zal in het RV en het PB-systeem nagenoeg gelijk belast worden tot een ander inkomen van 182.500 frank (reeks 18A). Wanneer dat roerend inkomen echter gepaard gaat met meer dan 182.500 frank ander inkomen, zal een belastingvoordeel ontstaan van 7,86424134 tot 10,86424134%.

5. Bijzondere heffingen en de aangifteplicht

66. In de inleiding (63) werd de aangifteplicht reeds in het algemeen besproken. De vaststelling was dat men de keuze heeft tussen niet-aangifte, gedeeltelijke aangifte en volledige aangifte. Voor de belastingplichtige met roerende inkomsten van meer dan 2.084.950 frank, stelt het probleem zich enigszins anders, als gevolg van de bijzondere heffingen van artikel 42 van de wet van 28 december 1983. Het uitgangspunt is ook hier weer artikel 220 bis W.I.B. ; het eerste lid van dit artikel in combinatie met het derde lid, leert dat bij aangifte van de dividenden artikel 93§1,5° wordt toegepast, zodat ze aan een afzonderlijk volledig verrekenbaar tarief worden belast, behoudens ingeval de gezamenlijke belasting volgens de regels van de artikelen 77 tot 91 W.I.B. voordeliger zou zijn. Samen met dit artikel 93§1,5° W.I.B., moet artikel 42 van de wet van 28 december 1983

(61) Supra, pagina 32 tot 35.

(62) Reeks 21 doet afbreuk aan deze bevindingen, omwille van de maximumgrens van 67,5% in de personenbelasting, die lager ligt dan de twee hoogste marginale aanslagvoeten (69% en 72%).

(63) Supra, nummer 2.

worden gelezen; dat artikel voert een bijzondere heffing in "in geval van toepassing van artikel 93§1,5°, en wel "ten name van de aan die belasting (PB) onderworpen belastingplichtigen van wie het nettobedrag van de inkomsten uit roerende goederen en kapitalen... hoger is dan 1.110.000 frank". Welnu, wanneer men die drie artikelen (64) samen neemt, blijkt dat bij aangifte een bijzondere heffing van toepassing wordt in geval deze bijzondere heffing gecombineerd met de roerende voorheffing voordeliger is dan de belasting in de personenbelasting. Zoals gezegd zal dit meestal het geval zijn, op drie uitzonderingen na (65). Volledige aangifte is dus mogelijk; ook gedeeltelijke aangifte is mogelijk, maar verschilt hierin met de gedeeltelijke aangifte in het gewone stelsel, dat ze hier nog altijd gepaard gaat met een aangifte met het oog op de bijzondere heffing. Het is aldus goed mogelijk een aangifte met het oog op bijzondere heffing -waarvoor een afzonderlijk formulier wordt voorzien-, te combineren met een gedeeltelijke aangifte op het gewone aangifteformulier (66). Dit geval zal zich voordoen voor personen met een ander inkomen kleiner dan 750.000 frank. Tabel 1.1, respektievelijk 2.1 zijn ter zake toepasselijk.

67. Tot zover het geval van aangifte van roerende inkomsten. Indien de belastingplichtige echter overeenkomstig artikel 220bis eerste en tweede lid, zijn roerende inkomsten niet aangeeft, is de roerende voorheffing zoals vastgesteld in artikel 174 definitief door de schatkist verworven. Artikel 93§1,5° is in casu dan niet toepasselijk, wat meteen ook de toepassing van artikel 42§1 van de wet van 28 december 1983 uitsluit, krachtens de eerste zinsnede van dit artikel (a contrario). De combinatie van deze drie artikelen leidt tot een uitsluiting van de bijzondere heffingen. Aldus verkrijgt men weer het toenemend buitenmatig voordeel van de liberatoire voorheffing zonder compenserende bijzondere heffingen.

Deze visie op de bijzondere heffingen en artikel 220bis tweede lid, zal door de belastingadministratie op alle mogelijke manieren bestreden worden, en zij zal zich onder andere beroepen op de memorie van toelichting bij het wetsontwerp (67). De memorie van toelichting vermeldt inderdaad in verband met artikel 37 van het ontwerp (68) dat "de betrokken belastingplichtigen ertoe gehouden zijn een bijzondere aangifte te doen die het nettobedrag (bruto min RV) vermeldt van hun roerende inkomsten (69)". Welnu, de betrokken belastingplichtigen zijn (aldus de voorgaande alinea)

(64) Artikelen 220bis eerste en derde lid en 93§1,5° van het W.I.B., en 42 van de wet van 28 december 1983.

(65) *Supra*, nummers 63 en 64.

(66) Dit is een logisch gevolg van het antwoord van de minister van financiën op de parlementaire vraag nummer 343 van 31 augustus 1984 van senator de Clippele. *Supra*, nummer 2.

(67) *Parl. St.*, Kamer, 1983-84, nr. 758/1.

(68) Artikel 42 van de wet.

(69) *Parl. St.*, Kamer, 1983-84, nr. 758/1, 4 en 5.

“de in artikel 3 van het W.I.B. bedoelde belastingplichtigen met hogere roerende inkomsten dan 1.110.000 frank”. Op basis hiervan kan men dus aannemen dat het alle belastingplichtigen met zulk een roerend inkomen betreft, ongeacht of ze deze inkomsten aangeven of niet. Dit alles veronderstelt echter een wetsteleologische interpretatie op basis van de voorbereidende werken, terwijl de gouden regel in verband met interpretatie luidt: “interpretatio cessat in claris” (70). Welnu artikel 42§1 laat aan duidelijkheid niets te wensen over (71).

De jurisprudentie zal ter zake de knoop moeten doorhakken.

§5. BESLUIT

68. De volledige technische uiteenzetting die werd gegeven, zal de gewone belastingbetaler niet veel wijzer hebben gemaakt. Voor hem komt het er op aan te weten wat hij moet aangeven, en wat niet; daarom het volgend schematisch overzicht, dat ook voor ingewijden een welgekomen herhaling zal zijn.

Ook hier weer de opdelingen alleenstaanden - gehuwden, en gewoon stelsel - stelsel met bijzondere heffingen.

69. Gewoon stelsel - alleenstaanden.

- totaal inkomen kleiner dan 100.000 frank :
roerend inkomen aangeven, heeft volledige teruggave van de roerende voorheffing tot gevolg.

- totaal inkomen gelijk aan 100.000 frank :
de laatste frank dividend niet aangeven; dus slechts een inkomen van 99.999 frank aangeven, behoudens het geval van voldoende aftrekbare intresten.

- totaal inkomen van 100.001 tot en met 542.999 frank :
het belastingkrediet is niet volledig verrekenbaar. De gemiddelde aanslagvoet is bepalend; de aanwijzingen daaromtrent gegeven, en vooral nummer 26 mag men niet uit het oog verliezen. Gezinslasten kunnen een bijkomend voordeel doen ontstaan, dat de beslissing omtrent de aangifte behoorlijk kan beïnvloeden; uitleg daaromtrent in nummer 45.

(70) TIBERGHIEU, A., *Handboek van fiscaal recht*, Brussel, Ced. Samson, 1985, 46; Cass., 11 december 1962, *Bull. Bel.*, 325; Cass., 15 januari 1963, *Bull. Bel.*, 397 en Antwerpen, 14 december 1978, *R. W.*, 1979-80, 1644.

(71) Na het uitwerken van deze redenering, ontdekt de auteur dezer, volgend artikel: DE-NYS, L.A., “Editoriaal”, *Alg. Fisc. T.*, 84.4, 69.

Wanneer de inkomsten van de grens van 400.000 frank overschrijden door aangifte van roerende inkomsten, mag de vermindering van 1.200 frank van artikel 81§4 W.I.B. niet vergeten worden.

- totaal inkomen van 543.000 tot en met 750.000 frank :
roerend inkomen volledig aangeven. Er is een bijkomend voordeel in geval van gezinslasten mogelijk.
- totaal inkomen boven 750.000 frank :
roerend inkomen boven 750.000 frank niet aangeven, behoudens het geval van aftrekbare intresten (roerende voorheffing terugtrekken of verrekenen).
- totaal inkomen volledig bestaande uit roerende inkomsten : aangeven tot 750.000 frank. Meer aangeven in geval van aftrekbare intresten.

70. Gewoon stelsel - gehuwden

a. één echtgehoort heeft bedrijfsinkomsten

- totaal inkomen kleiner dan 135.135 frank :
roerend inkomen aangeven, heeft volledige teruggave van de roerende voorheffing tot gevolg.
- totaal inkomen gelijk aan 135.135 frank :
de laatste frank dividend niet aangeven ; dus slechts een inkomen van 135.134 frank aangeven, behoudens het geval van voldoende aftrekbare intresten.
- totaal inkomen van 135.136 tot en met 733.783 frank : het belastingkrediet is niet volledig verrekenbaar. De gemiddelde aanslagvoet is bepalend ; de aanwijzingen daaromtrent gegeven, en vooral nummer 33 en voetnoot 27 mag men niet uit het oog verliezen. Gezinslasten kunnen een bijkomend voordeel doen ontstaan, dat de beslissing omtrent de aangifte behoorlijk kan beïnvloeden ; uitleg daaromtrent in nummer 45.
Wanneer de inkomsten de grens van 400.000 frank overschrijden door aangifte van roerende inkomsten, mag de vermindering van 1.200 frank van artikel 81§4 W.I.B. niet vergeten worden.
- totaal inkomen van 733.784 tot en met 750.000 frank :
roerend inkomen volledig aangeven. Er is een bijkomend voordeel in geval van gezinslasten mogelijk.
- totaal inkomen boven 750.000 frank :

roerend inkomen boven 750.000 frank niet aangeven, behoudens het geval van aftrekbare intresten (roerende voorheffing terugtrekken of verrekenen).

b. twee echtgenoten hebben bedrijfsinkomsten :

- totale inkomens tot en met 750.000 frank :
naargelang decumul of splitting voordeliger is, kan verwezen worden naar de situatie van alleenstaanden, respectievelijk gehuwden met slechts één bedrijfsinkomen.

- totale inkomens boven 750.000 frank :
roerend inkomen boven 750.000 frank niet aangeven, behoudens het geval van aftrekbare intresten (roerende voorheffing terugtrekken of verrekenen).

c. totaal inkomen volledig bestaande uit dividenden :

aangeven tot 750.000 frank. Meer aangeven in geval van aftrekbare intresten.

71. Stelsel met bijzondere heffingen - gehuwden en alleenstaanden.

Geen aangifte in de personenbelasting doen -wel een aangifte met het oog op de bijzondere heffing, aangezien de rechtbanken en hoven de hoger verdedigde stelling (supra, nummer 67) op grond van de billijkheid zullen verwerpen-, behoudens volledig roerende inkomsten van tenminste 17.506.296,77 frank, of totale inkomens bestaande uit tenminste 14.194.445 frank ander inkomen en 17.502.058,99 frank roerend inkomen. Andere verhoudingen zijn natuurlijk ook mogelijk, maar dan zal het totaal inkomen in elk geval hoger liggen.